

monter

SPECIAALNUMMER

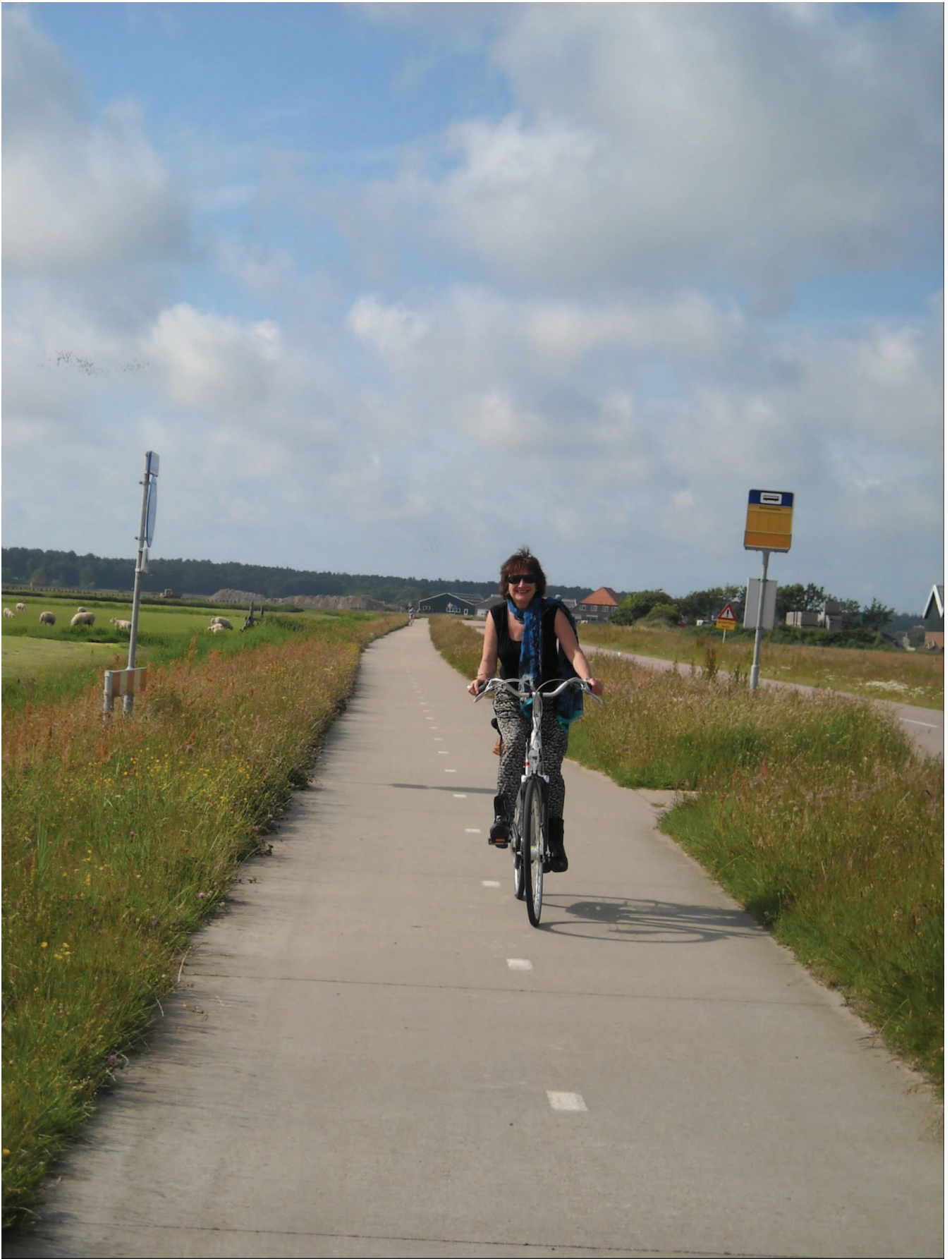
2014

Van de redactie
Column van Renée
Interviews:
Chloë
collega's
Marga
haar moeder
tekeningen/foto's

Annelies

VAN DE REDACTIE

Bij het rode hekje van de oude school aan de Dorpsstraat....daar heb ik haar voor het eerst gezien: Annelies! Iedere dag om kwart over drie bracht ze de kinderen van haar groep naar dat hekje en bleef daar staan , totdat het laatste kind was opgehaald. Ik stond daar te wachten op mijn dochter Noa, die in de groep van Marga en Annelies zat.

De laatste jaren kon je haar nog een enkele keer zien bij dat rode hekje, maar meestal op andere plekken in en om de school. Bijvoorbeeld bij het lamineerapparaat, waar ze plaatjes plastificeerde voor een jongen uit de middenbouw. Die plaatjes hielpen hem om zijn werkjes te plannen . Of in de tuin, met een enorme tuinslang en kinderen met gieters om de nieuwe tuin te bewateren. In het ‘kleine kamertje’ kon je haar ook vinden, met kinderen die van haar een lesje kregen met de dierenbak. Samen maakten ze een werkstuk over de eend. Soms was er in dat kamertje geen plek voor lesjes. Dan stond het volgestouwd met ‘spullen’. Een plantentafel en een spiegel. Beschilderd door kinderen ter gelegenheid van het afscheid van een leerkracht. Dat kamertje, voor de vakantie nog het creatieve bolwerk van Annelies, ligt er nu een beetje stil en kaal bij. Annelies is met pensioen gegaan. Bij de start van het nieuwe schooljaar nemen wij met de kinderen afscheid van haar.

Ter gelegenheid daarvan is deze speciale Monter over Annelies. In het diepste geheim hebben familieleden, collega’s, leerlingen en ouders een bijdrage geleverd. Haar moeder, over de tijd van Annelies als kind, haar (duo) collega’s over Annelies op school en Annelies zelf komt ook aan het woord. Ze wordt geïnterviewd door twee bovenbouwleerlingen in de veronderstel-

ling dat het een opdracht is van de juf van hun schrijfclubje. We komen te weten dat Annelies een zondagskind is. Dat ze als klein meisje al juf speelde en dennenappels de kinderen moesten voorstellen. Al die stukjes samen vormen een mooie tijdlijn van 0 tot nu. Annelies: een prachtig mens, creatief, bevlogen en attent. Wat zullen we haar missen.

Bij het rode hekje staan leerkrachten te wachten totdat alle kinderen weer naar huis zijn. En tussen al die ouders staat een oma. Oma Annelies. Klaar om haar kleinkind mee naar huis te nemen.

Caroline Kisjes

Redactie

Caroline Kisjes
Sandra Krens
Hans van Otegem
Jeroen Ruigrok
Renée Salome
Chloë Zietsman

lay-out Hans van Otegem

mail: hansenmar@vanotegem.nl
Montessorischool Landsmeer
Burg. Postweg 88
1121 JC Landsmeer
020-4823353

wouter

kiker liep door het gras en kei
at een kreker hei dagt naa
en toen wist hei wat hei gie
Doe kiker toen hei bei kiker v
toen giene ~~bei~~ het vuur site
meten kop je tee

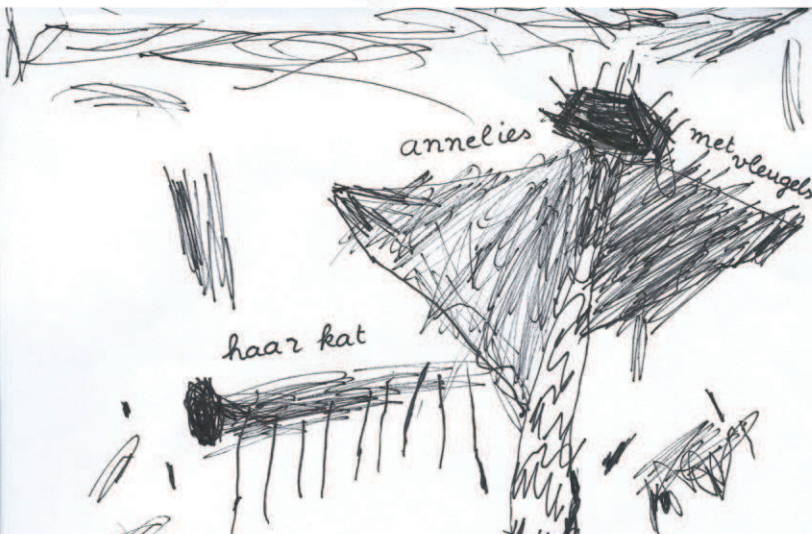
zoë
voor annelies!

klas cob

Teddy

Als ik aan Annelies denk denk in aan de lessen die ik van haar heb gehad. Zoals een werkstuk maken. Ook hebben we dingen over sprookjes geleerd we hebben geleerd wat een moraal is en dat er altijd een moraal in een sprookje moet zitten. Toen we een werkstuk gingen maken moesten we dat ook aan de klas laten horen. Voor de rest is Annelies gewoon heel erg aardig

COLUMN VAN RENÉE

In dit speciale nummer schreef Renée over het belang van een schoolkrant. Ze gaat ver terug naar de voorganger van de Monter: de gestencilde Nap. Die is weliswaar van voor de periode Annelies, maar zij zal als geen ander onderschrijven hoe leuk een schoolkrant kan zijn, juist ook voor later. Met dank aan oud-leerling Lars Klerk konden we ook nog illustraties plaatsen uit de Nap van juli 1974!

Breien voor een schoon milieu

Tijdens het uitmesten van onze zolder vond ik een kartonnen doos waar ‘Thomas’ op stond. Thomas is mijn broertje, en hij heeft zelf een huis, dus zijn dozen met ouwe meuk dienen dat van mij terstond te verlaten. Toch kon ik het niet laten een graai in de doos te doen (want wat is een beetje privacyschending tussen broers en zussen?), waarmee ik meteen een duik in het verleden nam. De ‘Nap’ dreef naar boven, of eigenlijk twee. Deze gestencilde voorlopers van de Monter raakten mij op meerdere manieren. Natuurlijk is het verschrikkelijk leuk om de tekeningen, verhaaltjes, gedichten, stripjes, puzzeltjes en wat al niet van oude vriendjes en vriendinnetjes te bekijken, waarvan vele hun eigen kinderen op deze school hebben zitten, of er zelfs lesgeven.

1984

Zo heeft Juf Baile in de Nap van december 1984 een Sinterklaas- annex spotgedicht aan Lubbers gepubliceerd, met co-auteur Kim, de moeder van Moa (groep 5) en Julia (groep 3). ‘Je zat de hele dag op de wc/kotsen, braken, het zat je niet mee.’ (Desondanks werd hij herkozen.) Mijn eigen bijdrage in dit nummer was een gedicht getiteld ‘Moord in het steegje’. Voor wie het weten wil: de moordenaar kwam uit Gent, gebruikte een revolver en het was binnen tien minuten gepiept.

Gezelligheid troef bij Wouter, de vader van Zoë (groep 3) en Maya (groep 1). Hij tekende een huis met een kerstboom en knus gedekte tafel. Buiten staat de Kerstman met zijn slee, één rendier en een heleboel pakjes. Ook Juf Michelle kreeg een plek in deze Nap. Ze schreef een gedicht op rijm: ‘Ik zag eens een stier/die dronk een glas bier.’ Wat later gevolgd door: ‘Ik speel met Hans, mijn gans.’

Themanummer Milieu

De andere Nap is een paar jaar ouder. Een conclusie die geheel gebaseerd is op de spelfouten die mijn bijdrage aan dat nummer bevat. Het is een themanummer, dat gaat over het milieu, en onder meer boordevol tips staat. Zoals: weet jij wat helpt? – de straat vegen, - niet meer gaan vliegen, - ouwe kapotte auto’s naar de sloop brengen. En: In plaats van sigaretjes roken kun je beter een breiwerkje doen. En deze: Als je ziet dat iemand vies doet, dan ga je er maar naar toe en dan vraag je gewoon: waarom doet u dat?

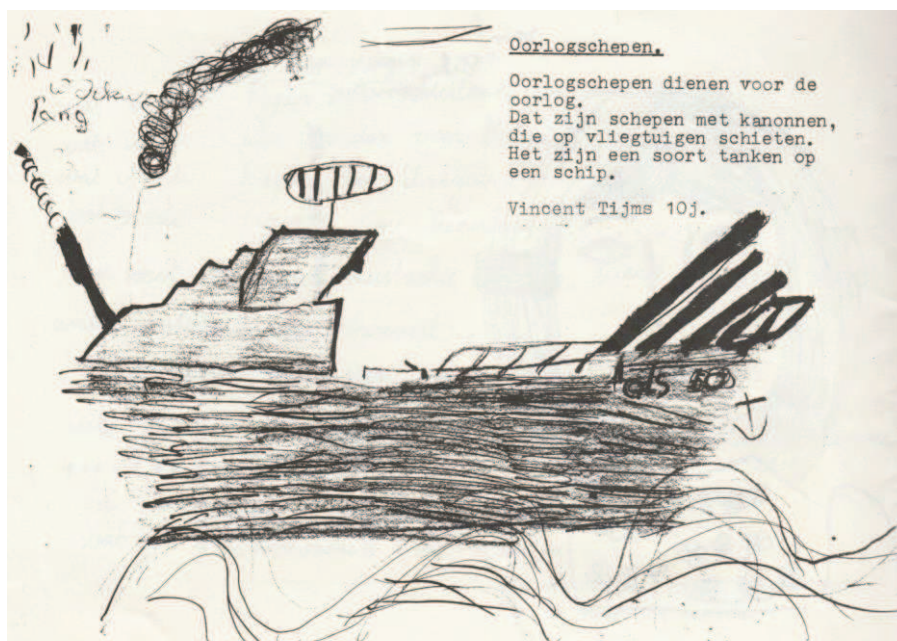
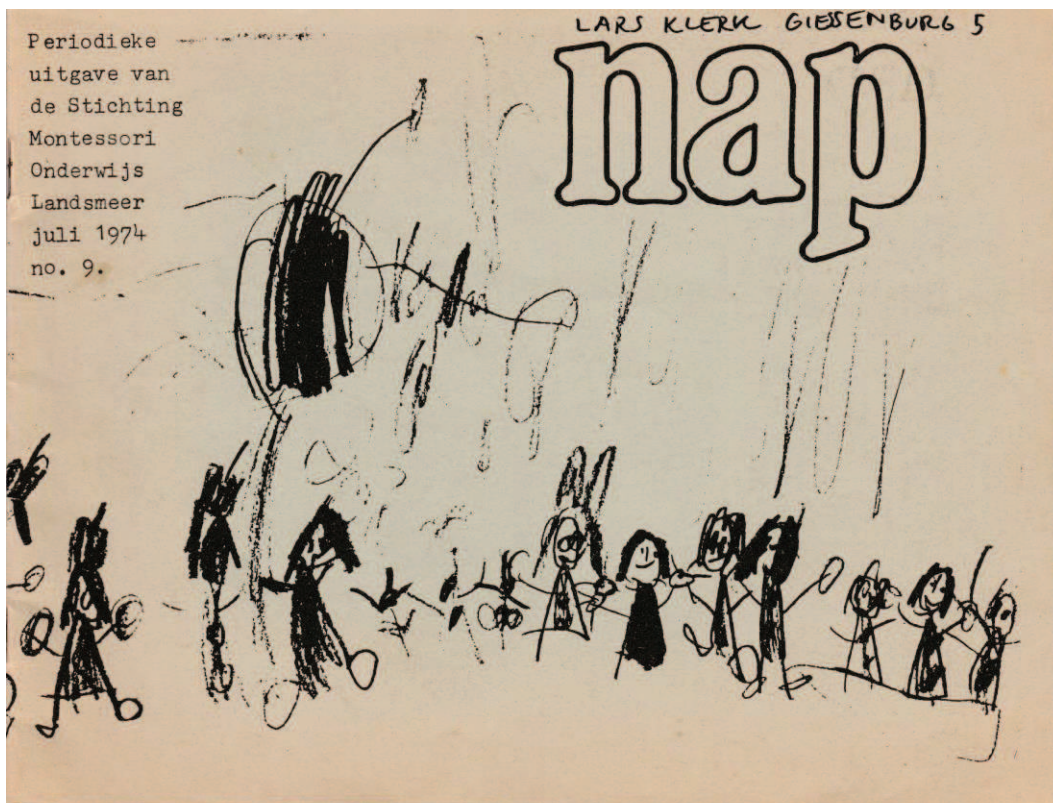
Tijdsdocument

Als herinnering aan mijn oude schooltijd zijn de gevonden Naps heel leuk, maar als tijdsdocument zijn ze nog veel waardevoller! Het mooiste vind ik wel de kleuter-tekeningen van de neutronenbom. De enige politieke bijdrage van een leerling die ik de laatste jaren in de Monter ben tegengekomen had te maken met vlees eten

(“niet doen”). Terwijl er nog zoveel meer te becommentariëren valt! De aanhoudende crisis, een nieuwe Koude Oorlog, de opmars van de Islamitische Staat, er gebeurt genoeg! Ik pleit voor een opvoeding zoals wij die hebben genoten. We moeten het politiek bewustzijn van onze kinderen vergroten. Zodat ze

eindelijk eens wat interessants gaan tekenen en schrijven. Ik zie graag hun visie over het conflict in het Midden-Oosten en de afschaffing van de hypotheekrenteaftrek in de Monter terug!

Renée Salome

Supervriend smedij

hij was een meester maarperkwam een draak!

hij versloeg hem en was een held. eent.

leghamies ik vind dat jugsalles kan geefen en udoot vaak un brin ju bent ook h uhuwraam en ik vind dat ju al tijd mozejkliv draagt.

annelies.

tim

"ze geeft lesjes" en ze danst graag"

momus

miss wiken

en.

lente en l rosline
annelies
lente wip

gevelig

blij

lang gowerkt

ha ha ha lief

zorgen voor onzen school oud en lief

aasig

hi hi

helpen met werken

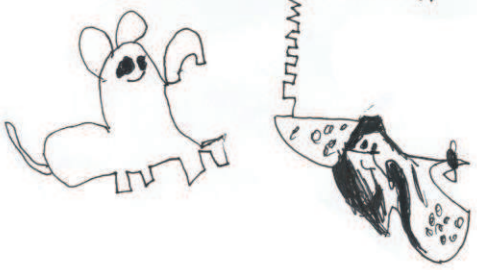

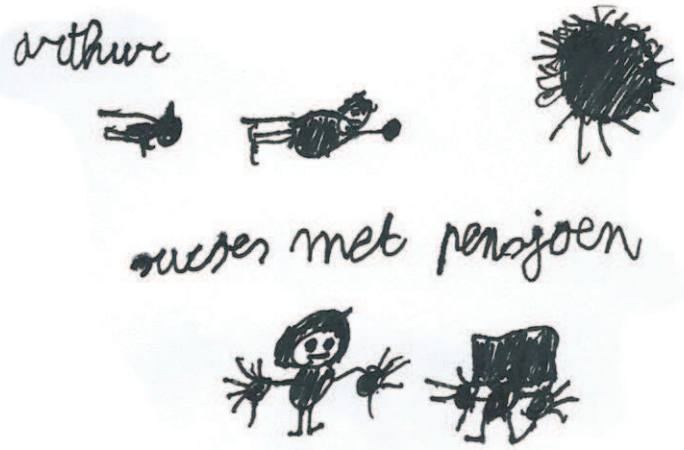
Rido lieve annelies. ik vind het jamer dat je weg gaat maar je wa s. d. l. t. j. d. l. en b. g. e. w. e. e. s. t. l. h. g. o. e. d. e. h. j. e. d. e. e. d. m. e. t. o. n. s. p. e. l. l. e. t. j. e. s. a. l. t. j. d. g. o. e. d. i. n. j. e. b. o. n. l. e. r. e. n. g. o. e. d. i. n. j. e. w. e. g.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

anna bij ~~van~~ van

Lieve Annelies,
 Ik vind heel erg stom,
 Dat je weg gaat.
 Lieve luka ☺☺☺

INTERVIEW MET ANNELIES

Chloë en Isa interviewde Annelies zogenaamd voor het project Schrijven onder leiding van Renée Salome. Ze wist dus niet dat ze werd ondervraagd voor deze Monter!

Mijn jaren op de Montessorischool

Hoe kwam je op het idee om hier te werken en niet op een andere school?

Ik gaf eerst les op een gewone school. Ik kwam in Landsmeer werken en toen werd ik zelf moeder en moest mijn kind van 4 naar school. Ik koos de Montessorischool omdat ik die wel interessant vond. En toen ging ik een opleiding voor Montessori-kleuterleidsters doen. Eerst was ik inval-juf en toen kwam er een plekje vrij voor 1 klas. Maar ik had 3 kinderen dus wou ik niet de hele week werken. Toen zei de moeder van een kind: "Hee, maar Marga wil ook niet de hele week werken." En toen zeiden Marga en ik: "Wij gaan samen die baan vragen." En toen gingen we samenwerken.

Wat vind je het leukste op deze school?

De kinderen.

Gaf of geef je zelf les?

Ik heb heel lang les gegeven. Toen ik 18 was gaf ik les op een gewone school en daarna heb ik een Montessori-opleiding gedaan.

"Ik vind alle kinderen bijzonder."

"Ik heb in ALLE groepen gewerkt. Omdat ik zo oud ben."

In welke groep werkte of werk je?

Ik heb in ALLE groepen gewerkt! Omdat ik zo oud ben.

Welke kinderen vind je bijzonder en waarom?

Ik vind alle kinderen bijzonder.

Vind je dat het hier veranderd is sinds je hier werkte?

Ja er is wel wat veranderd. Ik vind het raar dat de kinderen van de bovenbouw veel brutaler zijn dan die van vroeger. Ik denk dat dat komt doordat ze het zo druk hebben.

Hoe kwam je op het idee om de high tea te organiseren?

Ik heb in Purmerend op de Montessori gewerkt en daar hielden ze de high tea om de ouders te bedanken. Dat vond ik een leuk idee want iedereen houdt van waardering. Dat had ik dus besproken met Ronald, de toenmalige directeur, en die vond het oké. Ik wou dat het in de avond was, maar dat vond Ronald niet een goed idee en daarom is het toen 's middags geworden.

Welk feest op school vind je het leukst en is dat altijd je favoriet geweest?

Het herfstfeest, pinksterfeest en kerstfeest en het minst leuke het ZOMERFEEST tadadam.

Wat zijn rugzakkinderen?

Rugzakkinderen zijn kinderen die graag op school willen blijven maar een beetje extra aandacht nodig hebben. De juf heeft daar niet genoeg tijd voor en toen heeft de minister van onderwijs bedacht dat ouders en kinderen zelf mogen zeggen of ze op deze school blijven of naar een speciale school willen gaan. Op een speciale school is het rustig en krijg je veel aandacht, maar dan ben je wel al je vrienden kwijt en moet

je met een busje naar school. In het rugzakje zit geld (subsidie) voor extra benodigdheden. Dus eigenlijk is de rugzak een potje met geld. Ik vond het heel leuk om de rugzakkinderen te begeleiden. Het is fantastisch om met kinderen alleen te werken, om alle aandacht te hebben voor 1 kind.

Wat betekent Montessori voor jou?

Dat iedereen zijn eigen kwaliteiten verder kan ontwikkelen op zijn eigen manier in zijn eigen tijd.

Chloë Zietsman en Isa den Boer

“Het is fantastisch om met kinderen alleen te werken, om alle aandacht te hebben voor 1 kind.”

je bent lief voor alle kinderen en ik vond het heel leuk dat je op deze school zat.

david

liefe annelies ik vind het heel jammer dat je nu weg gaat want ik zou nog heel veel van je leren groeten tijnt

lieve annelies je was altijd heel lief! en behulpzaam

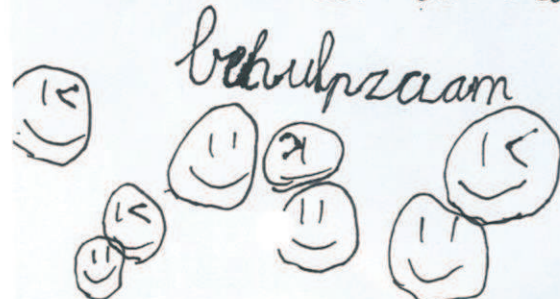
Liefte annelies heel erg bedankt voor het leren klok kijken ik heb ook veel van je geleerd je was ook altijd lief en een goede invalijf en je was altijd vrolijk en lief en je draagt ook vaak leuke kleren xxx hisa z

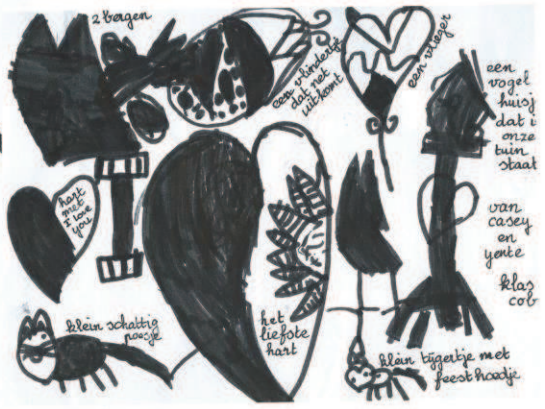
je bent vrolijk. lief voor alle kinderen aardig. Super invalijf.

Annelies in een woord:

Sem!!!

nicia

xxx

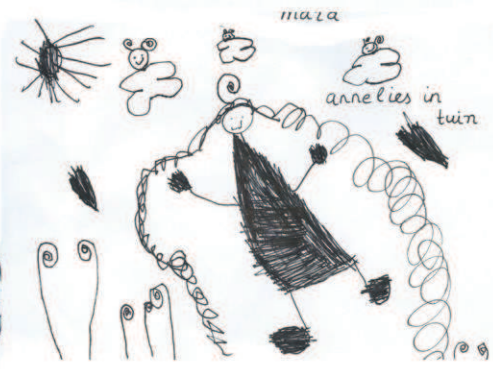
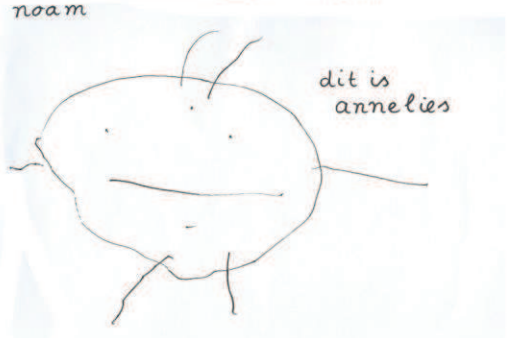
xxx

Annelies

Lieve Annelies.

Je hebt jaaaaaaaaaaaaaaaaaren bij ons op school gewerkt. Je was een hele goeie juf. Je hielp ons heel erg tijdens het werken. FMB vindt heel jammer dat je weg gaat. Ik vindt het heel fijn voor je dat je met pensioen mag.

veel kusjes van Eden Gross

To en Kinai

blij

Bedankt

goed

lief

leuk

Lieve annelies

Heel erg bedankt voor alles wat je hebt gedaan. en voor elke keer om in te vallen het was altijd heel leuk.

COLLEGA'S OVER ANNELIES

Marga was de collega waar Annelies het meest mee heeft samengewerkt, dus zij is apart geïnterviewd. Maar ook andere collega's hebben genoeg te vertellen. De Monter vroeg Baile, Michelle, Grada en Marjolijn naar hun ervaringen met Annelies.

Baile

Kennismaking

Vermoedelijk kende ik Annelies al als moeder van Jeroen toen ik zelf als kind bij Marjolijn in de klas zat, maar ik kan me daarvan niets herinneren, behalve dat ik nog weet dat Jeroens vader, André, vaak foto's nam omdat hij fotograaf was. Ik kwam op de Montessorischool om stage te lopen bij Karin en toen die weg ging kwam ik bij Annelies en Marga. Ik was er toevallig vooral op de dagen dat Annelies er ook was. Het was een moeilijke klas met 34 kinderen. Voor mij als eerstejaars Pabo-student was het niet makkelijk en ik heb heel veel geleerd.

Samenwerking

In 2001 werd ik leerkracht in de onderbouw, want Wendy verhuisde naar de middenbouw. Ik heb toen een jaar in het lokaal naast Annelies en Marga gewerkt. Wat me heel erg opviel was de manier van samenwerken op de Montessorischool Landsmeer. Ik kwam van een heel grote school met 7 onderbouwen. Vergaderen was bij ons heel strak en zakelijk, want er moest enorm veel worden geregeld. In Landsmeer was de vergadering een gezellig getetter, zeg maar rustig chaotisch. Er kwam steeds van alles tussendoor en het meeste werd tussen neus en lippen door geregeld. Maar, en dat vond en vind ik nog steeds heel belangrijk: alles open en eerlijk. Je kon alles zeggen en dat werd door iedereen geaccepteerd. Had je een

“enthousiast en positief”

verschil van mening dan was het de volgende dag weer ‘even goede vrienden’. Ik herinner me dat ik in die tijd pleitte voor een verjaardagshoed (kinderen krijgen die hoed op met hun verjaardag, met hun naam en leeftijd erop, en dan gaan ze de klassen rond). Annelies was daar ook meteen voor.

Annelies in een paar woorden

Annelies staat altijd voor alles open. Ze is enthousiast en positief, maar tegelijk ook wel chaotisch.

Anekdote

Annelies had vaak last van haar enkels en haar rug, maar dat weerhield haar er niet van om alles zelf te doen, ook dingen die niet zo verstandig waren voor haar lichaam. Ik stond op een morgen in mijn lokaal toen er een kind uit de klas van Annelies naar me toe kwam rennen. Ze riep heel hard: Baile, je moet nu komen, er is iets met Annelies. Ik schrok me kapot en rende naar haar lokaal. Daar stond een grote kring kinderen om haar heen; ze lag op haar rug op de grond en kon niet meer opstaan. Ze moest ‘even’ iets ophangen en was op een tafel en een stoel geklommen.

“dat is dus Annelies: ook bij tegenslag altijd positief”

Ze had haar evenwicht verloren en was met tafel en stoel over haar heen op de grond gevallen. Als je nu denkt dat ze erg onder de indruk was, dan heb je het mis. Het eerste wat ze riep was: “Hé Baile, niks aan de hand hoor! Niks aan de hand. Gewoon gevallen.” Ze kon alleen ‘even’ niet opstaan. Gelukkig bleek ze later nog gelijk te hebben ook: niks aan de hand. Dat is dus Annelies: ook bij tegenslag altijd positief!

“altijd heel erg lief en open”

Michelle

Kennismaking

Ik ken Annelies al van Jeroen. Jeroen en ik speelde vroeger wel eens samen, en André fotografeerde mij wel eens voor zijn bedrijf. Ik knikkerde vroeger altijd met de jongens, en soms kwamen wij dan bij Annelies thuis om iets te eten of drinken. Annelies is iets voor mij in Landsmeer komen werken. Zij werkte eerst op de Buitenveldertse Montessorischool en deels bij ons, en later kwam zij helemaal bij ons werken, als onderbouw juf.. Zij was altijd heel erg lief en open. Later leerde ik haar kennen toen ik ook op de Montessorischool in Landsmeer kwam werken.

Samenwerking

Prima. Vooral erg chaotisch. Annelies liep altijd twee stappen voor, of twee stappen achter, maar nooit gelijk met de rest. Dat zorgde voor een frisse en andere inbreng dan die van de rest van het team.

Annelies in een paar woorden

Een lief, vrolijk, gezellig en soms wat onhandige vrouw. Ze is open, maar vooral enthousiast en duidelijk.

Anekdote

Toen ik zwanger was van Amber kwam Annelies in de klas met Peter, haar zoon. Zij kwam nog even kletsen, en terwijl wij bezig waren met praten ging Amber behoorlijk tekeer in mijn buik. Peter stond naast mij en zag het gebeuren. Hij deed beide handen op mijn buik en riep vol enthousiasme naar Annelies, die het op haar beurt ook kwam voelen. Een heel bijzonder moment!

“chaotisch”

Wat ook een heel mooi moment was, was toen wij op de pont naar het teamuitje stonden. Allemaal vrouwen bij elkaar die zeuren over hun uiterlijk. Annelies haar wijze woorden waren toen geweldig! “Wanneer je ouder wordt heb je niets meer te zeuren, want dan gaat alles hangen. Geniet nog maar even van wat je nu hebt”. Wij hebben erg hard gelachen met z’n allen.

Grada

Kennismaking

Jeroen, de jongste zoon van Annelies was een leerling van mij. Jeroen was 6 toen hij in mijn klas kwam in augustus 1981 en hij heeft 3 jaar bij mij in de MB gezeten. Dat heette toen nog onderbouw. Dus ik leerde haar kennen als moeder van een leerling. Dat was op de Montessorischool aan de Dorpsstraat. We zaten pas in het toen net opgeknapte schoolgebouw, waar voorheen de Wagemakerschool in zat. Zij vertelde dat ze kleuterleidster was. Ze werkte later op verschillende scholen in Landsmeer, viel daar in, ook op de Montessorikleuterschool. Ze hielp ook haar man, fotograaf, in zijn bedrijf.

Annelies was ook actief bij Spektakel, een toneelvereniging in Landsmeer die voor volwassenen en ook voor de kinderen van het dorp culturele activiteiten organiseerde. Ik volgde toen de opleiding docent dansexpressie bij de Dansopleiding in Amsterdam, en via Annelies en Spektakel kon ik mijn stagelessen dansexpressie geven in de bibliotheek van Landsmeer.

*“een actieve moeder ,
vrolijk en behulpzaam”*

Annelies was een actieve moeder , vrolijk en behulpzaam. Ze nodigde me ook al snel uit om, op avonden dat er vergaderingen op school waren, bij haar thuis te komen eten. Dan hoefde ik niet eerst naar Amsterdam terug of in mijn eentje op school te eten. Later waren we tegelijk zwanger, ik van mijn eerste kind en zij van haar derde. Zij was de eerste op school aan wie ik het geheim vertelde dat ik ook zwanger was. Ik kon het niet langer voor haar stil houden, omdat ik het zo leuk vond dat we tegelijk zwanger waren. We kregen allebei een dochter en die raakten heel dik bevriend.

Samenwerking

Annelies en Marga namen de klas van Karin van de Valk over. Dat was dacht ik in 1993. Het was volgens mij de eerste duobaan in de OB. Marjolijn en ik hadden daarmee inmiddels al veel ervaring in de MB en we konden veel tips geven. Het leerkrachtenteam op school was nog klein en we organiseerden veel samen. Annelies heeft haar Montessori-bevoegdheid op onze school gehaald en kwam regelmatig haar werk en zelfgemaakte materiaal voor deze opleiding laten zien of ze vroeg tips hoe iets uit te voeren.

*“Onvermoeibaar, een
doorzetter. Zet zich
volledig in”*

Annelies in een paar woorden

Organisator, ze houdt van feestjes en ook het regelen ervan (hoe moet dat straks zonder Annelies??). Onvermoeibaar, een doorzetter. Zet zich volledig in voor haar kinderen op school, haar eigen kinderen, kleinkinderen. En voor haar collega's en vrienden staat ze ook altijd klaar. Creatief, ook in de uitvoering van projecten op school, niet bang voor vieze handen. Ze bakt, kookt, timmert, schildert, tuiniert en houdt steeds een goed humeur. Ze kan slecht werk uit handen geven, lost alles het liefst alleen op. Neemt te weinig tijd voor zichzelf om even bij te tanken. Zorgt er altijd voor dat anderen in het zonnetje worden gezet (verjaardag, jubileum etc.). Annelies kookt graag en doet dat creatief met wat er aanwezig is. Ze proeft, snijdt, mengt en bakt en grilt en met een wijntje erbij geniet iedereen van haar creaties. Eigenlijk zit Annelies nooit lang stil. Ook in haar hoofd is het nooit stil. Bezig en creatief. Je weet nooit wat je te wachten staat, maar het is wel altijd leuk en nooit vervelend.

Anekdote

Annelies is al jaren geleden een vriendin geworden. Onze dochters speelden veel samen, we pasten om de beurt op, kwamen op elkaars (kinder)feestjes en iedereen op school weet dat Annelies, Marjolijn, Elice (haar oudste dochter was ook met onze dochters bevriend) Barbara en ik al jaren regelmatig samen uit eten gaan, een bioscoop bezoeken of een weekend ergens in Europa een stad onveilig maken. We

weten zoveel van elkaar maar dat maakt het niet eenvoudiger om een verhaal over Annelies te vertellen. Annelies is Annelies; er valt in haar buurt altijd wel wat stuk of om, meestal zat daar dan iets vloeibaars in. Er wordt weleens iets vergeten of verloren. Annelies had al een mobieltje toen ik er nog niet eens over nadacht en dat is tijdens onze uitstapjes niet onopgemerkt gebleven. Haar auto's vertonen na verloop van tijd allerlei butsen en deuken, door niet opgemerkte paaltjes, hekjes etc. Maar ze vervoert er ook echt alles in; van kleinkinderen tot overvullig meubilair en oud papier dat naar de gemeentewerf moet, alle boodschappen voor een schoolreisje of een evenement van school en als je bij de bus wil worden afgezet mag je mee en brengt ze je even.

*“er valt in haar buurt
altijd wel wat stuk of
om”*

Marjolijn

Kennismaking

Ik heb Annelies via school leren kennen. Michiel, onze zoon zat in de onderbouw bij Barbara en wat later kwam Jeroen, de oudste zoon van Annelies ook op school. Ze raakten bevriend (zijn dat nog steeds trouwens en wonen allebei in de M.L. Kingstraat met vrouw en kinderen, die ook weer op de Montessorischool zitten) en zo leerde ik Annelies kennen. Ze was toen nog geen leerkracht op de Montessori-school en was altijd druk bezig; met haar kinderen, maar ook in de fotostudio van haar toenmalige man Andre. Andre maakte heel vaak foto's van kinderen op school, leerkrachten en schoolsituaties voor Het

Schoolblad, lesboeken en andere onderwijsbladen. Annelies had het druk met archivering en organisatie van de plekken waar opgenomen moest worden. Ze was altijd bezig en druk, druk, druk. En dan was ze ook nog kleuterleidster en deed ze de Montessori-opleiding.

Samenwerking

Annelies werd groepsleerkracht in de onderbouw (samen met Marga), terwijl ik samen met Grada een middenbouw had. Onze samenwerking verliep altijd prima; je hoefde maar iets aan te geven of Annelies was enthousiast en wilde direct beginnen. Delegeren is nooit haar sterkste punt geweest, want ze wilde alles wel zelf aanpakken. We moesten haar af en toe afremmen en eigenlijk is dat nog steeds zo. Ze had soms lichamelijke erg veel last, van haar rug en van haar enkels en dan ging ze door tot ze er bij neerviel. Ze let tegenwoordig wel iets beter op zichzelf, weet wat ze wel en niet kan en dat is maar goed ook. Want ze heeft nog veel plannen en die moeten natuurlijk worden uitgevoerd!

*“met liefde en
enthousiasme, af en toe
behoorlijk chaotisch”*

Annelies in een paar woorden

Lief en zorgzaam voor iedereen, maar daardoor cijfert ze zichzelf wel eens wat teveel weg. Ze zorgt een paar keer per week voor haar kleinkinderen, 3 van Jeroen en 1 van Ella en doet dat precies zoals ze is: met liefde en enthousiasme, af en toe behoorlijk chaotisch, maar wel altijd. Ook al heeft ze pijn met lopen en is

ze doodmoe; haar kleinkinderen geven haar weer de nodige energie.

Anekdote

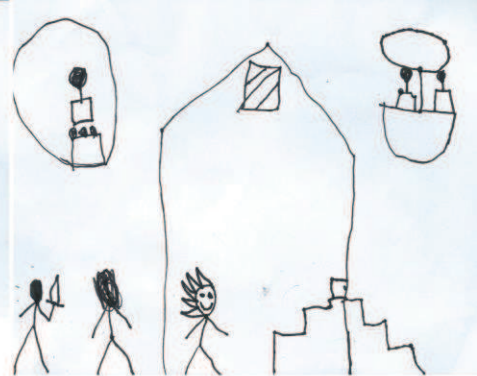
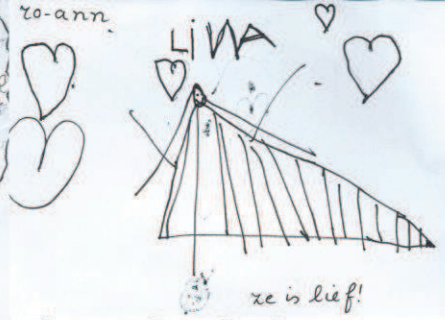
Annelies en ik zijn zo goed bevriend geraakt en we hebben een aantal gemeenschappelijke vrienden, zodat we elkaar buiten school geregeld tegenkomen. Zo hebben we elk jaar met een aantal vrienden een Jeu de Boules toernooi. Maar het meest opvallende van onze vriendschap is onze 5 á 6 vrouw sterke Damesclub. We gaan samen naar de bioscoop, lekker eten of de sauna en elk jaar maken we een tripje. Dat varieert van Maastricht tot Madrid en van Texel (dit jaar nog) tot

Kopenhagen. Bij de club horen ook andere ex-collega's zoals Grada en Barbara en de TSO-coördinator Elice. Naast musea bezoeken, winkelen, lekker eten en drinken en kletsen, lachen we veel. En alsof zij helemaal niet slecht loopt, staat Annelies altijd onmiddellijk op als er iets gebeuren moet, vaak nog voor we echt tot iets hebben besloten. Op het grote plein in Madrid bijvoorbeeld ging Annelies even drank halen en viel met (losstaande) lantaarnpaal en al bijna op de tafel van de burens. En met haar drukke gebaren, valt er ook nogal eens iets om. Maar dat is Annelies, zeggen we dan. Niet te stuiten en daardoor zo leuk.

“Niet te stuiten en daardoor zo leuk”

Lieve Annelies
 heeft lang gewerkt voor de school.
 Je bent heel gezellig en behulpzaam en helpt
 met werken je deed altijd de monteur.
 de school was blij met jou.
 Omdat je zo goed werkte.
 je was altijd blij.
 Groetjes Lina en Tobias

ik vind het leuk
 dat je op school
 was

vanke
 L1

Lieve Annelies, ik vind jou een
 top juf. jamer dat je weg gaat.
 je bent altijd vrolijk, en je was
 voor alle kind aardig, je was
 streng maar wel heel lief,
 en de eenmalige les was heel leuk

liefs Kate

Lieve annelies je bent altijd
 vrolijk. En bij teddy de les was
 altijd leuk. Groetjes Sam

Sammi dat is
 nog goed

"ze geeft leuke lesjes
 en ze kan goed
 juf zijn"

roman

Ik ben net op school,
 zammer genoeg heb ik je
 niet gekend. Mijn vorige
 juf hette ook Annelies.

Barnabai

INTERVIEW MET JUF MARGA

'Annelies? In één woord? Bevlogen!'

Annelies en Marga, negen jaar lang was het een juffenduo. Dat ze elkaar vonden, was dankzij een Montessori-ouder: 'Jullie moeten eens kennismaken, jullie passen bij elkaar', zei die ouder. Het bleek een gouden tip. Al de eerste keer, bij Marga in de tuin, hebben ze urenlang gepraat. Ze zaten op één lijn en keken op dezelfde manier naar kinderen. Het was de opmaat naar een hechte samenwerking. Juf Marga vertelt erover.

Hoe was de start?

'November 1993 was het. Sint-Maartentijd. We konden meteen aan de bak met lampionnen knutselen. Onze klas was groot, het 33ste kind begon juist die week. Het was een hectische start waarbij direct naar voren kwam wat Annelies' grote kracht is: haar creativiteit. Uiteraard waren er dingen waaraan we moesten wennen. Zo wilde Annelies op een keer strikkendiploma's gaan uitdelen, dat was gebruikelijk in het reguliere kleuteronderwijs waar ze vandaan kwam. Nou, dat was natuurlijk niet Montessoriaans. Maar verder paste ze met haar creativiteit volkomen in de Montessorivisie. In het eerste jaar moest ze voor haar opleiding een eindopdracht maken. Zij heeft toen de jaarcirkels bedacht en ze samen met een toenmalige collega uitgewerkt. Die jaarcirkels hangen er nog steeds en geven nog altijd de seizoenen, weekdagen, feesten en belangrijke gebeurtenissen aan.'

Hoe is Annelies, in één woord?

'Bevlogen! Annelies is altijd op zoek naar manieren om het op school leuker te maken. Vroeger helemaal: waar ze ook was, haar hoofd en hart waren bij de school. Natuurlijk was dat ook de tijdgeest. Het werk was een groot deel van je leven, een roeping. Dat ging soms ver, hoor. Dan bracht ik op vrijdagmiddag de map met de

overdracht bij haar thuis en zaten we zo weer uren te praten. Over de kinderen, lesmaterialen, knutselideeën. Er was in die tijd meer ruimte, alles was lossier. Het overleg ging tussendoor. Dan zagen we dat Pietje moeilijk letters kon onthouden en maakten we een plannetje om hem die letters met plaatjes bij te brengen. Heel basaal. We hadden niet eens een bureau in de klas, dat vonden we stom. We zaten op een klein stoeltje, laag, want het ging om de kinderen. Als een kind daar zin in had, mocht het rustig een week lang in de bouwhoek spelen voordat we zeiden dat het misschien leuk zou zijn om eens iets anders te kiezen. En na school was je niet alleen bezig met handelingsplannen en administratie, maar ook met verf mengen voor de volgende dag. Zo kan het niet meer, dat begrijp ik wel, maar ik vind het jammer dat het doorslaat; je moet tegenwoordig alles op papier verantwoorden, tot in detail. Gelukkig is Annelies altijd even bevlogen en creatief gebleven, ook toen ze rugzakkinderen ging begeleiden. Annelies ziet in de dingen de mogelijkheden, denkt net even een stukje verder mee met een kind. En dan maakt ze prachtige werkjes op maat, van kosteloos materiaal, daar is ze sterk in.'

Ook een zwakke kant?

'Tja, iedereen heeft een schaduwzijde. Bij haar is dat de valkuil van het supercreatief zijn: Annelies kan erg chaotisch zijn. Ze heeft ook zó veel ideeën, ze bruist ervan; bijna om moe van te worden. Maar uit chaos komen mooie dingen voort. En je raakt op elkaar ingespeeld. Annelies zorgde wat meer voor de spontane creatieve acties en ik wat meer voor de structuur en de regelmaat. Beide zijn belangrijk en zo vul je elkaar goed aan.

Natuurlijk hebben we ook nare dingen meegemaakt. De meest heftige tijd die ik met Annelies heb gedeeld is toen in onze klas een jongetje erg ziek werd. Een hersentumor, heel ernstig. Annelies was degene die het de kinderen vertelde. Niet gemakkelijk. Maar Annelies bracht het op een goede en begrijpelijke manier voor kleuters. Ik denk daar nog altijd met

respect en bewondering aan terug. Met het jongetje is het trouwens wonderbaarlijk goed gekomen. Hij is inmiddels volwassen. Hij voelt zich goed en is gelukkig, vertelde hij me.'

Als dat kon: welke tijd met Annelies zou je willen overdoen?

'De feesten die we met de kinderen vierden! Daar genoten we enorm van. Annelies verzong altijd de leukste verkleedkleden en attributen. En de toneelstukjes waren memorabel. De basis was een simpel verhaal, maar het werd altijd hilarisch. Tijdens het spelen kon Annelies onverwacht de gekste dingen doen of zeggen. Als ik dan weer eens de slappe lach kreeg, bleef Annelies stoïcijns in haar rol tot ik weer in staat was mijn tekst uit te spreken. Heel knap. Dus als je vraagt wat ik zou willen overdoen met Annelies, zeg ik: alle feesten op school!'

Heb je tips voor Annelies, voor haar 'oude dag'?

'Heel erg gaan genieten van je kinderen en kleinkinderen. Want Annelies is altijd bezig voor anderen. Of er nu hulp nodig is voor een klas, voor het verzorgen van de high tea, voor het regelen van een kaart voor een zieke collega of voor het verzorgen van de tuinplanten in de vakantie: Annelies is daar. Nu moet ze vooral maar eens lekker aan zichzelf denken. Natuurlijk hopen we wel dat ze betrokken blijft bij school, al is het maar als oma, en dat ze haar leuke ideeën blijft delen. En o ja, Annelies, misschien wil je ook nog weleens een lied maken voor een vertrekkende collega.'

Sandra Krens

BARBARA VOLLMANN, MOEDER

Lief. Intelligent. Druk.

Annelies is een fantastische juf, dat is ons bekend, maar hoe was ze zelf als leerling? Was ze braaf en haalde ze goede cijfers? En wist ze altijd al dat ze juf wilde worden? Voor deze – en meer! - prangende vragen over het verleden van Annelies togen we naar degene die daar misschien wel het best antwoord op kan geven: haar moeder. Bijna 90 is Barbara Vollmann, maar deze krasse dame weet alles nog haarfijn uit haar geheugen te diepen. ‘Annelies was heel bijdehand. Nog steeds wel hè?’

Wanneer werd Annelies geboren, en waar?

‘Ze werd geboren op 28 augustus in 1949, in Spes Viva in Zaandam. Ze heet voluit Johanna Alice Marianne. Ze is vernoemd naar mijn moeder Johanna, en naar mijn tante Alice, die is vergast in de oorlog. Marianne heet ze naar de oma van mijn man.’

Wat waren de omstandigheden rondom haar geboorte?

‘We gingen op zondag – ze is op zondag geboren! – na 12.00 uur naar de kraamkliniek lopen. Er waren allemaal bruggen onderweg, en op iedere brug moest ik wachten op een wee. We gingen pas na twaalfen, want dan hoefde je de dag niet te betalen...’

Hoe was de gezinssituatie toen?

‘We hadden de driejarige Frank al, en na Annelies werd Margreet geboren. Zij is vernoemd naar tante Maus. Mijn man en ik hebben elkaar ontmoet bij die tante. Hoe dat ging? Ik naaide vaak bij Mausie, in de Churchill-laan in Amsterdam. Mijn man kwam een keer binnen, het was in de oorlog, in 1943. Hij ging zitten in een grote stoel, had het lekker voor mekaar. Toen hij wegging zei mijn tante: het is zo zielig, hij heeft niemand meer. Iedereen is weg. En hij heeft twee bonnen voor het concertgebouw. Wil jij niet met hem mee? Hij kende mij helemaal niet, moest ik daar met een zakdoekje staan zwaaien!’

“ze was altijd wakker”

Wat voor kind was Annelies?

‘Lief, intelligent, druk. Ze was altijd wakker. Riep ze vanuit d’r bedje: ‘Mam! Pop hebben!’ Als mijn man ’s avonds thuiskwam zei ik: ze is nog bezig! Op een keer is hij naar beneden gegaan, klapte met de mattenklopper tegen de wieg en zei ‘Brullen!’ Nou, dat kon ze. Ze was heel bijdehand. Dat is ze nog wel, hè.’

Wie waren haar vriendinnetjes?

‘Hannie Bakker en Lia Middelbusker. Ze had altijd een hele sleep vriendinnetjes. Ze gingen vaak naar de schooltuintjes en liepen dan helemaal van de Zuiddijk naar de Ringweg.’

De Zuiddijk hier in Zaandam?

‘Ja, daar woonden we, op nummer 34. We hadden er een winkel, die heette Maria

Barbara. Het was een parfumerie en drogisterij en de eerste schoonheidssalon van Zaandam! Mijn vader maakte crèmes en lotions, hij had een fabriekje. In Duitsland had hij een grote fabriek, Jade, waar wel 80 mensen werkten. Door de oorlog moest hij vijf keer opnieuw beginnen.’

Dus u komt uit Duitsland?

‘Ja. Alleen Margreet, mijn jongste kind, is als Nederlandse geboren. De anderen waren stateloos. Ik wou zo graag dat Annelies bij geboorte Nederlandse werd, maar nee.’

“dennenappeltjes, dat waren de leerlingen”

Speelde Annelies graag schooltje als kind?

‘Jazeker! Met dennenappeltjes, dat waren de leerlingen. Of ze een strenge juf speelde? Dat weet ik niet, ik denk het niet.’

Naar welke basisschool ging ze?

‘De Sweelinckschool, op het Kattegat. Ze had juf Homkes als lerares in de eerste klassen. Een beetje dikkige, lieve juf. Annelies was linkshandig, maar moest van haar juf met rechts schrijven. Na zes weken wilde ze niet meer naar school! De directeur heette Peukie, omdat-ie zoveel rookte. Geen idee wat z’n echte naam was!’

Was het een Montessorischool?

‘Nee. Maar mijn zusje werkte op een Montessorischool, die heeft Maria Montessori nog ontmoet. Dat was in de vijftiger jaren. Ze werkte in Beverwijk, in een van de eerste Montessorischolen van Nederland. Annelies is er wel geweest

hoor. Ik bracht haar weleens, dan mocht ze bij tante Connie op school.'

Was Annelies een goede leerling?

'Ja, prima! En makkelijk, want ze hoefde niet te leren, ze hoefde een keer te lezen en dan was het klaar. Ik denk dat ze taal het leukst vond. Op de MULO had ze een tien voor haar Nederlands. Ze was elf, en al haar vriendinnetjes gingen naar de MULO. Ze had makkelijk naar de HBS gekund. Maar ze heeft de MULO gedaan en is daarna naar de PABO in Amsterdam gegaan, toen nog de 'kweekschool'. Ze had toen al veel last van haar enkels, maar wou altijd perse naar school. Vreselijke pijn kon ze hebben, vanaf de kleuterschool al. Ik bracht en haalde haar regelmatig met de auto, een klein Morrisje. Die heb ik nog heel wat keren de heuvel opgeduwd op vakantie in Luxemburg!'

*“ze was klaar met de
kweekschool toen ze 17
jaar was”*

Ging ze met elf jaar al naar de MULO?

'Ja, ze was erg vroeg. En ze was klaar met de kweekschool toen ze 17 jaar was. Ze begon te werken op een schooltje achter de kerk in de Parkstraat. Toen is ze bij tante Anneke en oom Henk in Amsterdam gaan wonen. Oom Henk ging iedere keer kijken of ze al thuis was, of er een streepje licht onder de deur was. Hij lette een beetje op haar. Zo schattig!'

Weet u sinds wanneer ze juf wilde worden?

'Altijd al. Van kleins af aan. Het was ook leuk dat ze van de MULO meteen door kon. Ze had met haar intelligentie ook naar het lyceum kunnen gaan, maar haar vriendinnen gingen nu eenmaal naar de MULO. De boeken waren ook wel heel duur voor ons hoor.'

Is er nog iets dat u graag wilt vertellen over Annelies en haar kindertijd?

'We hadden woensdagmiddags weleens vrij, en dan kregen de meisjes nieuwe kleertjes. We hadden toen nog een vertegenwoordiger die in Amsterdam-Noord een winkel had. Annelies vond het vreselijk, zat ze achterin de auto de hele middag te huilen. Ze wou geen nieuwe kleren hebben, ze wou spelen! Een dubbeltje voor een traan, zei ik altijd. Want ze kon wel huilen, maar er kwamen helemaal geen tranen! En dit is ook leuk: we gingen weleens naar de zee, en als de kinderen moesten plassen kregen ze een dubbeltje. Ze mochten plassen in de zee, of

in een heel vies hokje dat stonk. Of je kon een ijsje kopen voor een dubbeltje. Konden ze kiezen: of naar de wc of een ijsje kopen! Ze kochten natuurlijk allemaal een ijsje!’

En nu gaat ze met pensioen. Hoe denkt u dat het haar zal bevalen?

‘Ze kijkt er erg naar uit! Ze wil wel nog graag invallen, daar moet ze een speciale vergunning voor hebben.’

Heeft u een advies voor haar, voor de periode die komen gaat?

‘Als je met pensioen gaat, heb je het soms nog drukker dan als je werkt! Toen mijn man met pensioen ging, ging hij eerst verbouwen, daarna veel uitslapen, en daarna was hij altijd met muziek bezig. Hij is zelfs nog bij Ivo Niehe geweest met zijn orkest!’

Renée Salome

“ze wil wel nog graag
invallen”

flint
jammer dat je weg gaat

annaa
lieve annelies
ik vond het altijd leuk dat we in de kring
gingen. ik vond het ook leuk toen onze
klas met jou spelletjes gingen doen dat
was echt super leuk. je kon mij ook
goed helpen en toen gingen het heel
era goed. ze was ook altijd aardig
voor de kinderen.

♥ annelies ♥

Luca
behulpzaam
gezellig
dit ben jij
Annelies
leuke kleere
stoer
grapig
omna van
anna koen
en wouter
lief
innaljub

ik vind
het heel
stom
dat je
weg gaat!
veel succes
met
pensioen
maar wel
zomer.
je kan goed les geven
en veel vertellen.
groetje van:
Katie !!

Annelies!

Jasmijn

ze was lief voor alle kinderen
ze was altijd vrolijk
goed lesgeven
heel leuk

lieven annelies
ik von het leuk
dat je hier op school
zad en jammer dat je
van school af gaat
jammer dat van OAM

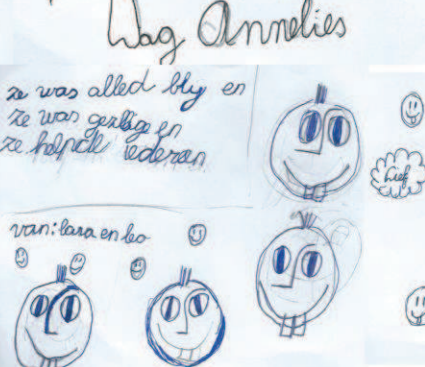
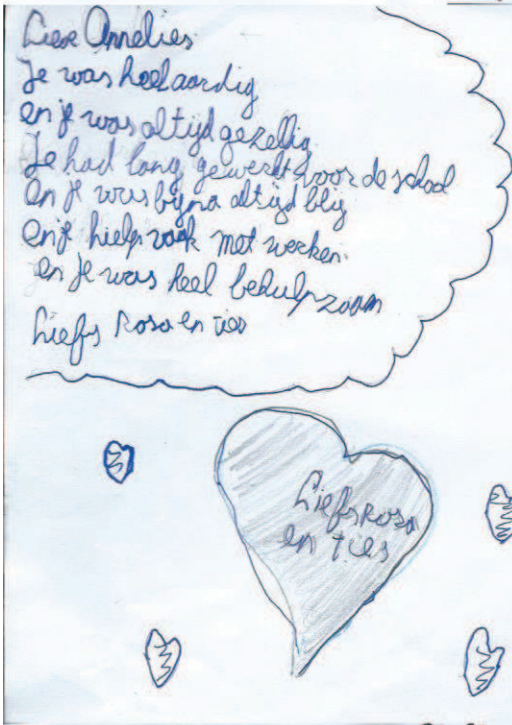
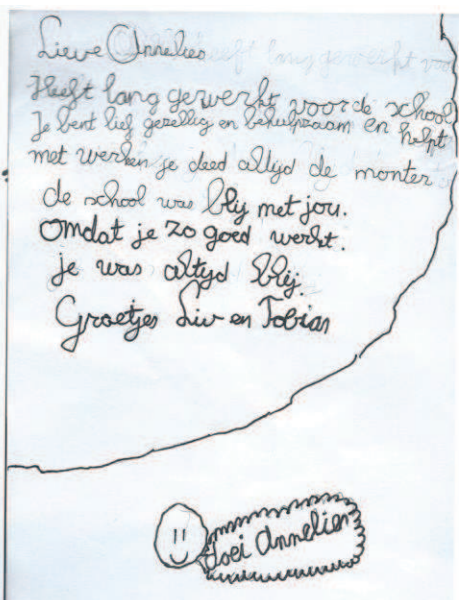

je was altijd behulpzaam annelies

Jris

annelies is vaak behulpzaam
dus zeis lief!!!
groedjes TIMO!!!

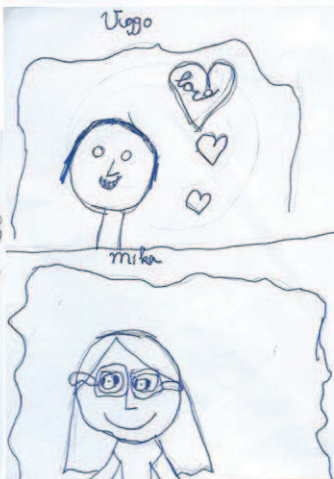
Annelies je bent altijd zo Blij als een ☀️
 Je bent altijd Heel Lief. De monteur is altijd Heel goed
 geschreeven door jou.
 Je bent Best oud maar toch nog Heel Lief 😊
 Annelies ik ga je missen
 Lief's: Noa en Signe.

Lieve Annelies
 ik vind het
 jammer dat
 je weggaat
 en ik ont het
 leuk wat je
 doet van zijn

Lieve Annelies
 wij vonden het super leuk met jou.
 Maar wij vonden het niet leuk
 dat je met pensioen ging.
 Al die jaren dat je voor de school
 gewerkt hebt. Zelfs als de juf ziek was
 was je bij FMB.
 Dikke kus
 Hein Oortwijn FMB

Beste Annelies
 jammer dat je weg gaat.
 we zijn heel blij dat je
 voor ons gewerkt hebt.
 je bent best oud maar
 toch nog lief

Annelies
 lieve annelies je hebt
 lang voor school
 gewerkt dus
 Bedankt we vonden
 je heel lief
 maar nu moet je
 weg
 Was jammer
 Mika & Uiggo

